

Súd: Krajský súd Prešov
Spisová značka: 11Tos/14/2024
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8322010424
Dátum vydania rozhodnutia: 09. 10. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Lucia Bašistová
ECLI: ECLI:SK:KSPO:2024:8322010424.1

Uznesenie

Krajský súd v Prešove v senáte zloženom z predsedu senátu JUDr. Lucie Bašistovej a sudcov JUDr. Vladimíra Monoka a JUDr. Gabriely Dubovej, PhD. na neverejnom zasadnutí konanom 09.10.2024, v trestnej veci proti odsúdenému A. B. pre prečin zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Tr. zákona a iné, o sťažnosti odsúdeného proti uzneseniu Okresného súdu Humenné sp. zn. 1T/64/2022 zo dňa 08.07.2024, takto

rozhodol:

Podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku z a m i e t a sťažnosť odsúdeného A. B..

odôvodnenie:

Okresný súd Humenné uznesením sp. zn. 1T/64/2022 zo dňa 08.07.2024 podľa § 50 ods. 4 Tr. zákona nariadil odsúdenému A. B., nar. XX.XX.XXXX v C., trvale bytom D. E. XX, okr. B., výkon nepodmienečného trestu odňatia slobody, ktorý bol uložený trestným rozkazom Okresného súdu Humenné sp. zn. 1T/64/2022 zo dňa 29.09.2022, ktorý nadobudol právoplatnosť dňa 26.10.2022, na dobu 1 (jeden) rok. Podľa § 48 ods. 2 písm. a/ Tr. zákona na výkon trestu odňatia slobody odsúdeného zaradil do ústavu na výkon trestu odňatia slobody s minimálnym stupňom stráženia.

Proti tomuto uzneseniu podal priamo do zápisnice odsúdený sťažnosť, ktorú do rozhodovania krajského súdu bližšie neodôvodnil.

Krajský súd v Prešove, ako nadriadený súd, na podklade sťažnosti, ktorá bola podaná oprávnenou osobou včas, preskúmal podľa § 192 ods. 1 Tr. poriadku správnosť výrokov napadnutého uznesenia, proti ktorému sťažovateľ podal sťažnosť, ako aj konanie predchádzajúce týmto výrokom a dospel k záveru, že sťažnosť odsúdeného nie je dôvodná.

Súd prvého stupňa svoj záver, že nedošlo k splneniu zákonných podmienok na osvedčenie sa v skúšobnej dobe podmiennečného prepustenia z výkonu trestu odňatia slobody, a to vedenia riadneho života, oprel o zistenie, že podmiennečne prepustený sťažovateľ sa počas plynutia skúšobnej doby dopustil ďalšej trestnej činnosti, a to prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zákona, za čo mu bol trestným rozkazom Okresného súdu Michalovce sp. zn. 4T/12/2023 zo dňa 27.03.2023, právoplatným dňa 03.05.2023, uložený trest povinnej práce v trvaní 188 (stoosemdesiatosem) hodín.

Podľa § 50 ods. 4 Tr. zákona, ak odsúdený viedol v skúšobnej dobe riadny život a splnil povinnosť nahradiť škodu spôsobenú trestným činom alebo zaplatiť dlh alebo zameškané výživné, ak boli uložené, súd vysloví, že sa osvedčil; inak rozhodne, že sa trest odňatia slobody vykoná. Rovnako súd postupuje aj v prípade iných obmedzení alebo povinností podľa § 51 ods. 3 a 4, ak boli uložené. Ak sa odsúdený nachádza vo výkone trestu odňatia slobody, súd rozhodne tak, aby výkony trestov odňatia slobody nasledovali plynule za sebou. Výnimočne môže súd vzhľadom na okolnosti prípadu ponechať podmiennečné odsúdenie v platnosti, hoci odsúdený konaním spáchaným v skúšobnej dobe dal príčinu na nariadenie výkonu trestu, a súčasne môže

- a) ustanoviť nad odsúdeným probačný dohľad a uložiť doteraz neuložené primerané obmedzenia alebo primerané povinnosti uvedené v § 51 ods. 3 a 4 smerujúce k tomu, aby viedol riadny život,
- b) primerane predĺžiť skúšobnú dobu, nie však viac ako o dva roky, pričom nesmie prekročiť hornú hranicu skúšobnej doby ustanovenej v odseku I.

Podľa § 419 ods. 1, ods. 4 Tr. poriadku, o tom, či sa odsúdený v skúšobnej dobe osvedčil, alebo či sa nariadi výkon trestu odňatia slobody, rozhodne súd na verejnom zasadnutí. Na verejnom zasadnutí rozhodne tiež o prípadnom predĺžení skúšobnej doby. Ak súd rozhodne, že odsúdený sa v skúšobnej dobe neosvedčil, nariadi výkon trestu odňatia slobody a rozhodne súčasne aj o zaradení odsúdeného do ústavu na výkon trestu odňatia slobody. Ďalej súd pokračuje podľa § 408.

Okresný súd na riadne vykonanom verejnom zasadnutí správne zistil, že sťažovateľ bol trestným rozkazom Okresného súdu Humenné sp. zn. 1T/64/2022 zo dňa 29.09.2022, právoplatným dňa 26.10.2022, uznaný vinným z prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1, ods. 3 písm. b/ Tr. zákona, za ktorý mu bol uložený trest odňatia slobody vo výmere 1 (jeden) rok, výkon ktorého mu bol podmiennečne odložený na skúšobnú dobu na 1 (jeden) rok. Z predloženého spisu zjavne vyplynulo, že predmetná skúšobná doba začala plynúť od 27.10.2022 a posledný deň jej plynutia pripadá na deň 27.10.2023.

Na tomto mieste si je nutné uvedomiť, že pre osvedčenie sa odsúdeného na podmiennečný trest odňatia slobody bolo nutné v zmysle § 50 ods. 4 Tr. zákona aj s ohľadom na ustanovenie § 2 ods. 1 Tr. zákona splniť prísne podmienky, odsúdený musí počas skúšobnej doby viesť riadny život a nesmie sa dopustiť žiadnej protiprávnej činnosti, teda nielen trestného činu, ale ani priestupku, pričom už spáchanie priestupku môže byť dôvodom pre premenu podmiennečného trestu odňatia slobody.

Treba dodať, že aj keby odsúdený počas plynutia skúšobnej doby podmiennečného odsúdenia nespáchal žiaden trestný čin, ešte by to neznamenalo, že viedol riadny život. Požiadavka na vedenie riadneho života je teda požiadavkou, ktoré odráža skutočnú nápravu páchatel'a, keďže odzrkadľuje aj to, ako si v iných smeroch plnil svoje občianske, rodinné a iné podobné povinnosti vo vzťahu k spoločnosti a jej členom.

Základným účelom trestu je totiž v zmysle § 34 ods. 1 Tr. zákona práve páchatel'ovi zabrániť v páchaní ďalšej trestnej činnosti. Požiadavku nepáchania trestnej činnosti, ako elementárny základ pre posudzovanie toho, či odsúdený viedol riadny život, však nemožno v žiadnom prípade považovať za vyžadovanie niečoho nezvykle výnimočného v živote odsúdeného.

Bez pochybností z dokazovania vykonaného pred okresným súdom vyplýva, že sťažovateľ počas plynutia predmetnej skúšobnej doby spáchal ďalší úmyselný trestný čin. Preto nemožno konštatovať, že by odsúdený viedol počas plynutia skúšobnej doby riadny život. Odsúdenému teda bola poskytnutá príležitosť, aby riadne viedol život a aby tak preukázal v predmetnej skúšobnej dobe, že sa polepšil a aby priamy výkon trestu odňatia slobody na dosiahnutie jeho nápravy a ochrany spoločnosti nebol potrebný.

Už citované ustanovenie § 50 ods. 4 Tr. zákona predpokladá, že v prípade porušenia riadneho spôsobu života odsúdeným počas skúšobnej doby, bude pravidlom podmiennečný trest premeniť, len výnimočne, za existencie zvláštnych, nie bežných okolností, je možné uvažovať o ponechaní podmiennečného odsúdenia v platnosti, ale len vtedy, ak skúšobná doba trvá tak, ako to predpokladá ustanovenie § 50 ods. 4 Tr. zákona. Možno pritom poukázať na ustálenú súdnu prax prezentovanú v stanovisku č. 44 publikovanom v Zbierke stanovísk Najvyššieho súdu a súdov SR č. 4/2013, podľa ktorej o primeranom predĺžení skúšobnej doby môže súd rozhodnúť len počas jej plynutia, v prípade, že skúšobná doba predchádzajúceho podmiennečného odsúdenia už uplynula, súd o jej primeranom predĺžení už rozhodnúť nemôže. Už uplynutie tejto doby tak okresnému súdu teda tvorilo zákonnú prekážku pre daný postup. Bez ohľadu na to sa ale žiada uviesť, že nadriadeným súdom neboli zistené okolnosti, ktoré by takýto postup odôvodnili, aj keby skúšobná doba aktuálne plynula.

Krajský súd teda uzatvára, že do úvahy neprichádzalo iné rozhodnutie, než rozhodnutie o výkone podmiennečne odloženého trestu odňatia slobody, nakoľko odsúdený svojím protiprávnym konaním dal najavo, že uloženie trestu odňatia slobody bez jeho výkonu, nemôže viesť k jeho náprave. Odsúdený už na samom začiatku plynutia skúšobnej doby podmiennečného odsúdenia sa opakovane dopúšťal trestnej činnosti, a to prečinu zanedbania povinnej výživy podľa § 207 ods. 1 Tr. zákona, teda po odsúdení

za rovnaký trestný čin, čo nasvedčovalo tomu, že u neho bol výrazne zakorenený negatívny postoj k hodnotám chránených Trestným zákonom a zároveň nedokázal využiť šancu, aby ihneď od prvého dňa plynutia skúšobnej doby zmenil predchádzajúci spôsob života.

Vzhľadom na vyššie uvedené dospel krajský súd dospel k záveru, že okresný súd rozhodol správne, odôvodnene a v súlade so zákonom.

Správne je aj rozhodnutie okresného súdu o zaradení odsúdeného do výkonu trestu odňatia slobody, teda do ústavu s minimálnym stupňom stráženia, keďže pred spáchaním trestného činu, za ktorý mu bol premenený trest uložený, nebol vo výkone trestu odňatia slobody za úmyselný trestný čin.

Pretože ani konanie, predchádzajúce napadnutému výroku uznesenia, netrpí žiadnymi chybami, ktoré by odôvodňovali jeho zrušenie, s ohľadom na vyššie uvedené dôvody tak nezostávalo krajskému súdu nič iné len sťažnosť odsúdeného postupom podľa § 193 ods. 1 písm. c/ Tr. poriadku ako nedôvodnú zamietnuť.

Toto uznesenie bolo prijaté jednomyseľne.
jednohlasne

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.